

Folketingets Kulturudvalg
Christiansborg
1240 København K

Kulturministeren

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Tlf : 33 92 33 70
Fax : 33 91 33 88
E-mail : kum@kum.dk
Web : www.kum.dk

2. november 2017

Folketingets Kulturudvalg har den 4. oktober 2017 stillet mig følgende spørgsmål nr. 2 (Alm. del), som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål:

Ministeren bedes kommentere DMKLs kritik af Musiktænk tankens anbefaling om behovet for at ændre den eksisterende statslige refusionsordning, jf. KUU alm – bilag 208.

Svar:

Jeg har noteret mig, at DMKL efter offentliggørelsen af musiktænk tankens rapport har peget på, at den nuværende refusionsordning er nem og billig at administrere, og at den stiller kommunerne lige gennem en procentuelt ligelig tildeling af midler. Jeg har også noteret mig, at DMKL ikke mener, at ordningen har indflydelse på, hvor lavt eller højt den enkelte kommunalbestyrelse fastsætter takster for sin musikskole, udover at holde den samlede elevbetaling under en tredjedel af udgifterne.

Jeg har forelagt Slots- og Kulturstyrelsen spørgsmålet om refusionsordningen. Styrelsen skriver følgende:

”I den eksisterende ordning udbetales refusion på basis af de samlede udgifter til lærerløn, som omfatter lederløn, lærerløn og kørsel i forbindelse med undervisning. Udgiften til lærerløn dækkes både af det kommunale tilskud til musikskolen, statsrefusionen og den samlede elevbetaling. Da musikskolerne således også modtager refusion af den elevbetaling, der anvendes til lærerløn, vil musikskoler, der har en høj samlet elevbetaling modtage en forholdsvis større statslig refusion i forhold til det kommunale tilskud, end musikskoler, der har en lav elevbetaling. Det er i lov om musik fastsat, at musikskoleelevernes betaling for undervisningen ikke må overstige 1/3 af bruttoudgiften ved skolens drift. Landsgennemsnittet for elevbetalingsandelen er 23 %, og der er meget stor spredning kommunerne imellem.”

Jeg har ikke selv lagt mig fast på en holdning til, om refusionsordningen i praksis har betydning for den lokale beslutning om fastsættelse af takster for musikskolens tilbud. På den ene side kan man sige, at hvis kommunerne prioriterede højest muligt statstilskud højere end lav elevbetaling, ville musikskolerne forventeligt alle ligge tæt på det lovfastede loft. På den anden side synes jeg ikke man kan udelukke, at måden refusionen er tilrettelagt på, har betydning for kommunernes beslutninger, f.eks. om de tager 20 % eller 25 % i deltagerbetaling.

Jeg konstaterer også, at tænketanken i sin rapport nævner, at det ikke entydigt kan siges, hvilken indflydelse den statslige refusionsordning har på beslutningerne om musikskolernes finansiering.

Som udgangspunkt mener jeg, at det er kommunerne selv, der skal finde ud af, hvordan de vil indrette sig og prioritere, også på musik- og kulturskolerne, hvor det netop er kommunerne, der bidrager aller mest.

Der er meget forskellige vilkår og vidt forskellig social sammensætning i kommunerne. Vejen til en større social spredning i musik- og kulturskolerne kan ligge i videndeling og erfaringsudveksling, og her tror jeg, at kommunerne kan lære af hinanden.

Det glæder mig, at Folketingets Kulturudvalg vil afholde en høring med udgangspunkt i tænketankens rapport. Det bliver spændende at se, hvad der kan komme af yderligere tanker og idéer herfra.

Hvis der efter denne høring tegner sig et potentiale for en dialog med KL om deltagerbetalingen på musikskolerne, så er jeg selvfølgelig parat til det.

Mette Bock